

Hamsterin ja virtahevon unelmia

Luku 1 Nyt aloitetaan

Olipa kerran hamsteri. Hänellä ei ollut yhen yhtäkään kaveria, mutta häntä ei se kiinnostanut. Tämän yksinäisen hamsterin nimi oli Juusto. Hän rakasti juustoa yli kaiken, ja hän oli suunnitellut että joku kaunis päivä hänet palkittaisiin maailman parhaimmaksi juustovarkaaksi, ja hän saisi kaikki maailman juustot itselleen. Eräänä päivänä Juusto oli kävelyllä yksin, sillä hänellä ei ollut ystäviä eikä omistajaa. Juusto käveli jonkun hienon, ison ja kirkkaan keltaisen talon ohitse ja pysähtyi.

- Hetkonen, tuo on kyllä tuttu haju, Juusto sanoi itsekseen mietteliäästi.

Hän jatkoi:

- Tuohan on.. JUUSTON HAJU!

Juusto oli niin riemuissaan, että ei edes ajatellut että siellä on varmasti jotain ihmisiä sisällä. Mutta Juustohan oli mestarijuustovaras jo nytten, mutta ei kyllä maailman paras. Hän teki outoja ninjahyppyjä, samalla kun hän meni oudoilla liikkeillä.

- WOCHAAA, HIGAAA, HOJAAAAAA!! Juusto huusi samalla kun rikkoi talon ikkunan.

Se oli vielä keittiön ikkuna, joten hänen ei tarvinnut kuluttaa energiaa siihen, että parkouraa tiskipöydälle. Hän katsoi kaikkialle keittiöön, jopa jääkaappiin ja kaikenlaisiin muihin kaappeihin, mutta juustoa ei keittiössä näkynyt. Sitten hän katsoi liettä päin, ja siellä se oli. Siellä oli se jumalainen juusto, jonka oli haistanut koko ajan, ja ollut koko ajan myös sen pyllyn edessä. Juusto laittoi silmälasin toisen puolen päähänsä. Ja jos mietit miksi toisen puolen, niin se on kuule ihan sen takia koska hän oli löytänyt silmälasit roskiksesta, ja hänen oli pakko katkaista ne kahtia, koska Juustohan oli hamsteri, elikkä hän oli todella pieni. Okei, eli nyt kun se on selitetty, niin mennäänpä takaisin tarinaan. Juusto laittoi silmälasin toisen puolen naamansa eteen.

- Tämä on 2.34.11 minuuttia sitten laitettu paistinpannulle, ja 1.51.67 minuuttia sitten laitettu liesi päälle. Ja tämä liesi on 1234 astetta kuuma! Juusto sanoi ja järkyttyi. Juusto päätti että hän äkkiä ottaa sen tofun siitä, ja lähtee pois ikkunan kautta. Hän nappasi äkkiä tofun ja meinasi juuri hypätä ulos ikkunasta, mutta sitten, radiosta kuului hänen lempi laulu.

- Ehkä minä voin jäädä hetkeksi aikaa tähän tekemään voiton tanssia!
Juusto sanoi innokkaasti. Hän jatkoi:

- Ja 1, 2, 3, 4, TEE REE ASKEL, TEE REE ASKEL, SIVULTA SIVULLE
JA VAIPPAAA. PAISTA OMENAA, PAISTA JUUSTOA, JUUSTOLETUT,
TEE KITARAA!!

Sitten Juusto kuuli jonkun hengityksen takanaan. Juusto katsoi taakseen
ja hän näki jonkun tytön takanaan, joka voisi olla 10-v.-r-r-ROTTA!

Tyttö huusi:

- Itse asiassa hamsteri, eikä mikään rotta, ja mikä minussa on muka
pelottavaa? Juusto kysyi tytöltä.

-PUHUVA ROTTA! IIIIIKKK! Tyttö kiljui.

Juustoa alkoi ärsyttämään että tyttö sanoi häntä rotaksi, sillä hän oli
hamsteri.

Juusto sanoi tytölle ärsyyntyneesti:

-Edelleen.. OLEN HAM-

Juusto ei kerennyt sanomaan asiaansa loppuun, kun yhtäkkiä tyttö alkoi
taas huutamaan, mutta tällä kertaa siitä seurasi vähän rajumpaa
meininkiä.

Luku 2 Nyt käy pahasti

-ÄÄÄÄÄÄÄÄÄK! Tyttö kiljui.

Sitten kävi jotain, jota Juusto ei olisi ajatellut hänen tekevänsä, sillä hän
oli vain lapsi jolla on varmaan vauva voimat. Tyttö huitaisi "rottaa" niin
että Juusto lensi lattialle. Sitten hän potkaisi, niin luit kyllä oikein, hän
POTKAISI Juusto niin kovaa että hän lensi katon lävitse. Eli hän siis
potkaisi Juustoa niin että Juusto sai tehtyä kattoon reiän.

-APUAAAAAAAAA!! Juusto huusi. Hän lensi niin korkealle että teki reiän
kattoon. Juuston ääni koko ajan muuttui hiljaseemmaksi kun hän lensi niin
kauas. Sitten Juusto alkoikin itkeä.

-B.. BY... BYÄÄÄÄ!! Juusto itki pienellä hamsteri äänellään.

Hän jatkoi:

- MINUSTA EI AINAKAAN NYT VOI TULLA MAAILMAN PARAS
JUUSTOVARAS!! OLEN MENNYTTÄ! Juusto itki jonkin puolisen tuntia,
kunnes hän nukahti. Hän heräsi sitten siihen, että vihdoinkin, 2-päivän
jälkeen, hän näki maata.

- Hetkinen.. Olenko minä Afrikassa? Tuolla näkyy joku sademetsä ja kirahveja!

Minä katson minun kompassista että missä minä "lennän". Juusto otti hänen ninjahousujen sisältä kompassin esiin ja katsoi missä päin Afrikkaa hän oli. Hänellä ei siis ollut mikään normaali kompassi, vaan semmonen, jossa näkyi missä maassa, missä kylässä, missä kaupungissa, mikä kellonaika ja että missä suunnassa olet.

-Tämä kompassi näyttää, että olen Etelä-Afrikassa ja kello on nyt 3.00 aamulla. Olen siis Afrikassa! Mutta minun pitää kyllä päästä takaisin sinne mistä minä tulin. Eli Suomesta! Juusto mietti ääneen. Hän päätti odottaa hetken vielä että hän lopettaisi lentämisen. Hän oli jo ihan lähellä maata muutenkin. 5 minuutin päästä hän nukahti, sillä olihan Juustolla ollut pitkä päivä. Hän heräsi kuitenkin melkein heti sen jälkeen kun nukahti, koska hän näki jonkin oudon värisen klöntin kápälien allaan.

- Mikä ihme tuo on? Juusto mietti.

Sitten hän huomasi, että siinä oli pieni hius. Juusto ajatteli että ottaisi pöksyistään pinsetit ja testaisi mikä se oli hänen mahtavalla teoksellaan. Hän kutsui sitä DNA testeriksi 101. Hän otti pinsetit, ja repi hiuksen oudon värisen klöntin päältä. Heti kun se hius tuli revityksi klöntistä, tuli hirveä maanjäristys.

-APUAAAA!! Juusto huusi kauhuissaan.

-AIIIIII!!! KUKA REPI MINUN AINOAN HIUKSEN PÄÄSTÄNI!!! Joku möreä ääni karjui.

-Hetkinen.. Onko tämä.. VIRTACHEPO, JONKA PÄÄLLÄ MINÄ OLEN?
Juusto huusi.

- Joo? Etkö edes älynnyt? Virtahepo sanoi.

Juusto vastasi:

- No en, tai siis joo tottakai tiesin!

- Just joo, no mikä sinun nimi on? Virtahepo kysyi. -Juusto, olen siis itse keksinyt sen! Juusto sanoi ylpeästi.

- Minä olen Mustikka! Virtahepo sanoi.

Juusto oli hiljaa hetken, ja sitten kysyi Mustikalta:

- Voisitko tulla niinku, sieltä vedestä pois? Haluan tietää miltä näytät!

- No okei, mutta ÄLÄ HUUDA, Mustikka sanoi.

- No en varmana huuda, Juusto sanoi. Sitten Mustikka tuli esiin. Hän oli jätti virtahepo. Siis JÄTTI.-ÄÄÄÄ- Juusto meinasi huutaa, mutta mustikka pysäytti hänet.

-HYS HYS HYS HYSS.. Mustikka sanoi.

-S-s-SÄ OOT JÄTTI!! Juusto huusi kauhistuneena. Hän kerkesi just ja just huutamaan asiansa ennen kuin Mustikka taas alkaisi hyssyttelemään.

-Tämä on miksi sanoin sinulle että älä huuda, Mustikka sanoi pettyneenä.

-Okei no sori, mutta kun ET KERTONUT ETTÄ OLET NÄIN ISO! Juusto sanoi.

-No sori sori. Mustikka sanoi.

-No en enää huuda, mutta haluan kysyä sinulta yhtä asiaa, Juusto sanoi mielteliäästi.

-No mitä? Mustikka kysyi.

-Pystytkö auttaa minua pääsemään suomeen? Juusto kysyi ujosti.

-No TOTTAKAI! MINUN UNELMANI OLISI ETTÄ PÄÄSISIN JOKU PÄIVÄ LENTOKONEEN KUSKI JA TIEDÄN MISSÄ TÄÄLLÄ ON LENTOKENTTÄ! Voisin viedä sinut sinne, varastetaan lentokone, ja voin ajaa sinut Suomeen! Mustikka sanoi innostuneesti. Mutta Juusto oli hetken hiljaa. Sitten hän sanoi pelästyneesti.

-Mutta miten sinä AJAT sitä lentokonetta? Sinä olet virtahepo etkä voi ajaa lentokonetta!

-Kyllä minä ossaan! Olen pelannut niin paljon lentokonepelejä, että olen oppinut niistä miten lentää lentokonetta! Mustikka sanoi ylpeästi.

- No hyvä on, mennään retkelle lentokentälle, niin missä se oikein on? Juusto kysyi.

Mustikka vastasi:

- Olemme sen vieressä. Juusto katsoi vasemmalle, mutta ei nähnyt lentokenttää. Sitten hän katsoi oikealle, ja siinä se näkyi. Reitti takaisin normaaliin elämään. Eli helpommin sanottuna lentokenttä.

Luku 3 Ei kun menoksi

Mustikka olikin jo menossa lentokentän lentokone alueelle, ja Juusto meni perään. Mustikka katsoi kerran matkan aikana että oliko Juusto hänen mukanaan, ja huomasi että Juustolla oli jaffaa käpälässä ja kaikenlaisia hawaii juttuja.

-MISTÄ SINÄ NUO SAIT? Mustikka kysyi hämmästyneesti.-Kuule kun piti mennä moottoripyörällä kun olet liian nopea ja sain äkkiä haettava

vähän kamaa myös, Juusto vastasi. He sitten vain jatkoivat matkaa siihen asti, että he vihdoinkin pääsivät lentokoneelle.-Noniin, nyt on aika. Menen ohjaamaan lentokonetta. laita turvavyö kiinni Juusto! Mustikka sanoi. Mustikka meni istumaan kuskin paikalle, hän oli valmis kohta ohjaamaan. -Oletko valmis Juusto? Mustikka huusi vapisevalle Juustolle.-E-e-EN!! Juusto huusi. Mustikka vastasi.-Okei, EI KUN MENOKS!! Lentokone alkoi nousemaan. Juusto kiljui.-ÄääÄääÄääÄääÄääÄKk!! Mustikka oli hiljaa ja yritti keskittyä. Melkein 2-minuutissa, he olivat jo Suomessa. -MUSTIKKA! ME OLEMME SUOMESSA! ME TEHTIIN SE! JEEEE!! Juusto huusi Mustikalle. -JEEEE!! Mustikka huusi. Molemmat alkoivat hurraamaan. Sitten he kuulivat jotain. He kuulivat jonkun pienen taaperon naurua. -M-M-MIKÄ TUO OLI? Juusto kysyi Mustikalta. -EN TIEDÄ MUTTA LUPAAN JA VANNON ETTÄ EI OLLUT MINÄ.. Mustikka sanoi peloissaan. -M-MINÄ KATSON ETTÄ ONKO TÄÄLLÄ JOKU.. Juusto sanoi. Hän katsoi kaikki istumapaikat, ja ihan perällä, istui pieni taapero. Hän oli se, joka oli nauranut samaan aikaan kun Mustikka ja Juusto oli hurraillut.

-Ai, hei, pieni tyttö. Juusto sanoi taaperolle.

-Moi, mun nimi on kyllä Liisa, eikä taapero, mutta kun te pääsette lentokentälle tämän kanssa, ettekä löydä minun äitiä, tulen seuraamaan teitä koko loppu elämäne.

Liisa sanoi Juustolle:

-Okei, Juusto sanoi Liisalle. Juusto jätti Liisan istumaan perälle ja meni omalle paikalleen. Mustikka laskeutui lentokentälle turvallisesti, ja nyt ainoa tehtävä oli vielä löytää Liisan äiti. Juusto, Mustikka ja Liisa hyppäsi lentokoneesta pois, ja Liisa alkoi huutamaan:

-MINUN ÄITI ON TUOSSA! ÄLKÄÄ HYPÄTKÖ SEN PÄÄLLE!!

-APUAAAA!! Juusto huusi. Mustikka otti kaikki sen syliin ilmassa, ja hyppäsi juuri Liisan äidin taakse ilman että hän huomasi.

-Ööö,hei nainen. Tuota noin, me löydettiin sun lapsi. Mustikka sanoi rikkaan näköiselle naiselle. -VOI KIITOS!! OLEN ETSINYT HÄNTÄ KAIKKIALTA!! Koska löysitte lapseni, voin antaa molemmille yhden toivomuksen. Olen siis rikas, niin voin antaa mitä vaan teille! nainen sanoi iloisesti.

- Minä toivon, että voisin saada joka päivä säkillisen juustoa! Juusto sanoi naiselle.

- Ja minä toivon että voisin ohjata lentokonetta joka päivä! Mustikka sanoi.
- Saan annettua ne teille nyt, nainen sanoi ja napsautti sormiaan. Ilmestyi kaksi palvelijaa, jotka antoivat Mustikalle ja Juustolle heidän toivomukset. Juusto sai juustonsa, ja Mustikasta tuli lentokoneen ohjaaja. Kaikki elivät elämänsä onnellisesti loppuun asti, ja siinä oli se. LOPPU!

Emma Lörinzcy 4a